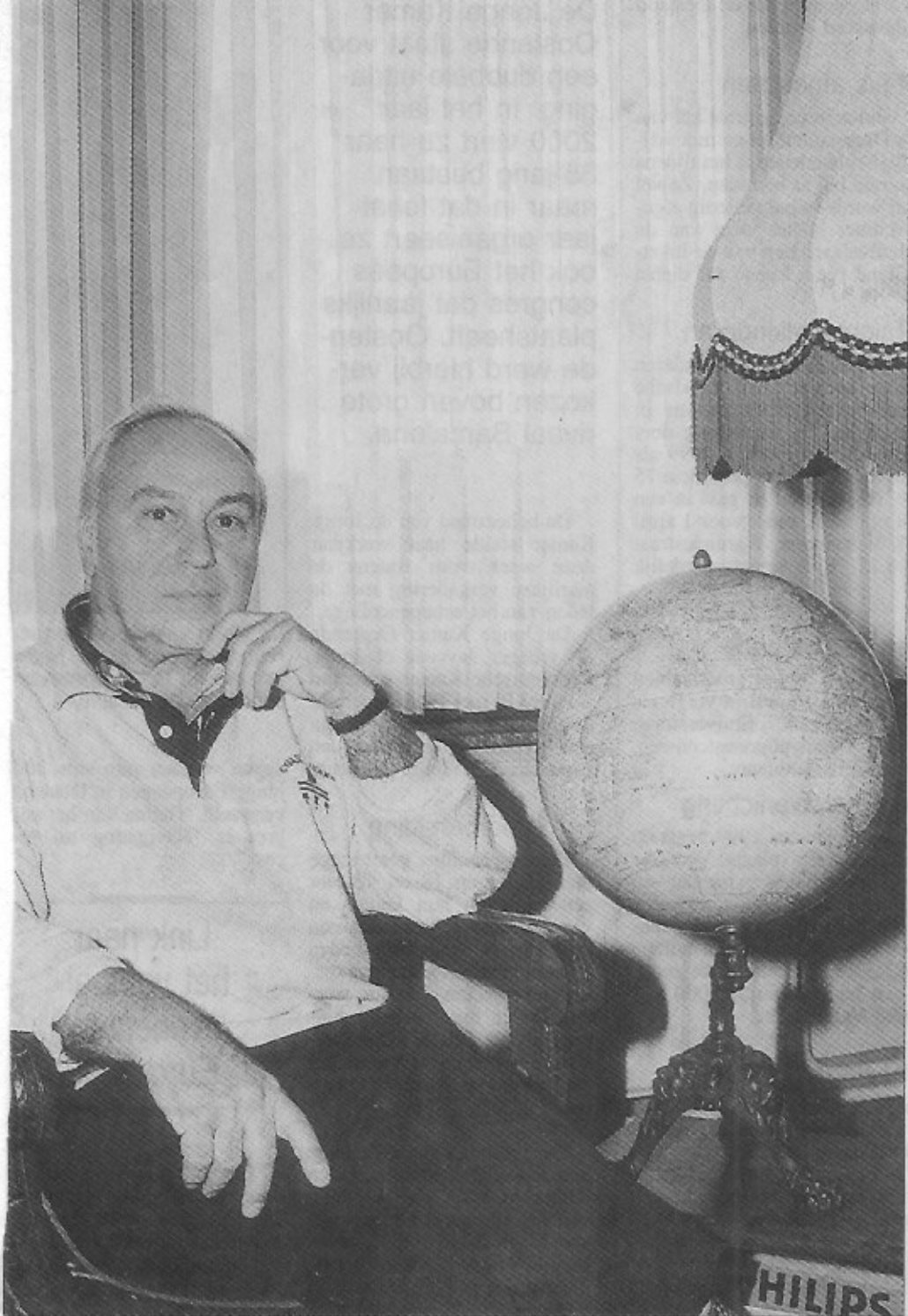

zo oud zijn als jezelf wil!

Kamiel Dirickx is een man die voorhoudt dat iedereen het recht heeft om zó oud te zijn, zoals hij zelf wil. In andere woorden dat men een 55-tiger — laat staan 30-tigers en 40-tigers — niet zomaar in het werkloosheidsvuil moet dumpen. "Kamiel is een lieve opa, die zich verdraaid totaal kan geven voor een zaak", zegt zijn Jeanneke met wie hij een gezin van twee dochters, een zoon en zeven kleinkinderen stichtte. Als marineofficier voer Kamiel een flink stuk van de aardbol af, maar vond Oostende nog altijd de beste haven... omdat aan haar oostkant een Vuurtorenwijk als warmste haard brandt.

In het hart van Antwerpen als sinjoorke opgegroeid zou Kamiel Dirickx, na verloop van tijd én zeemanschap bij de Belgische marine, uitgroeien tot een ziltige Oostendenaar. Waar Bonaparte ooit met een "Fort Napoleon" zijn voorliefde voor den Opex betoonde, zochten ook Kamiel en zijn Jeanneke in de Taboralaan een haard voor hun huwelijkstrouw. Wanneer hij voorgoed in burgerklederen liep, schoot Kamiel pas dan in vuur en vlam voor *zijn* Vuurtorenwijk, in die dagen negerdorp met vele putten, bulten en armoe. Samen met vriend-postmeester Maurits Saelens werd de *Werkgroep Vuurtoren* opgericht, vereniging die vandanaf door een dozijn onverschrokkenen op temperatuur werd gehouden. De visserijwijk veranderde zienderogen en kreeg met Dr. Willaert zelfs zeggenschap in de gemeenteraad. Maar ook Kamiel Dirickx werd twee keer tot CVP-raadslid verkozen, waarna hij na twee mandaten de stap zette naar 'Waardig Ouder Worden'. Zoiets doe je als klassieke partijen zagezegde oudjes met een kluit in het riet willen sturen...

Al kon tiener Kamiel een flink stuk lopen, dan was sport à la coureurs en balverwante bezigheden niet aan hem besteed. Wat had hij graag doorgezeten om vliegenier te worden. Het liep evenwel anders uit. Via de "vak" leerde hij technisch tekenen. Omdat de arbeidsmarkt in 1948 door de verschrikkelijke ziektekiem van de werkloosheid werd geteisterd, moest noodgedwongen wel andere kanten uitgekeken...

Keek ogen uit op Congo, stuk Belgisch paradijs

Via een neef getipt voor onderofficiersschool, kon Kamiel Dirickx in Oostende deelnemen aan een succesvol ingangsexamen, waarna hij de weg afgang van aspirant naar 2de officierwerktuigkundige, 1ste officierwerktuigkundige en tenslotte commandant-technicus.

— Je deed liefst tien keer Congo aan ?

— Kamiel : „Een weelderig, prachtig land dat gewoon een paradijselijke indruk gaf. Neem het van mij aan dat er nog niet te veel Congo's zijn die, rats op de evenaar, zó'n somptueuze impressie geven. Je hebt gewoon alles daar, van wouden tot landbouwrijpe gronden. De met kriegsrumoer en onmenselijk geweld gepaard gaande onafhankelijkheid die tenslotte zou leiden tot het nieuwgeboren Zaïre, heb ik niet meegemaakt.”

— Achtervolgt kolonisatie ook nu nog Belgen ?

— Kamiel : „Het is natuurlijk spijtig dat het ombuigen tot onafhankelijkheid gepaard moest gaan met dergelijke schrijnende, zeg maar onmenselijke toestanden. Waar de handen van de Belgische Staat wel niet altijd proper zijn geweest, moet erkend worden dat wij, Belgen, ook op positieve zaken mogen terugblikken...”

— Nooit te vergeten moment uit je carrière ?

— Kamiel : „Ik was tweede in bevel inzake de technische afdeling op de Kamina, toen er in vólle Atlantische Oceaan ter hoogte van de Engelse enclave Sierra Leone brand uitbrak in de generator die electriciteit produceerde. Eén van de motoren schoot in brand toen we mijlen en mijlen ver van het vasteland verwijderd waren...”

— Wat gaat er op zo'n ogenblik door je hoofd ?

— Kamiel : „Van je troepen-transport maken op dat ogenblik 200 bemanningsleden en 600 te verschepen commando's deel uit. Je bent op jezelf en op je mensen aangewezen. Door de koelbloedigheid van mijn ondergeschikten en hun medegaande know how hebben we in een half uur tijd de boel geklaard. Geloof me, ik heb toen echt met de poepers gezeten...”

Vanaf 1949 als marinere-

cruut gekazerneerd in Oostende trok Kamiel Dirickx, na zijn huwelijk met Jeanneke in 1952, naar de Vuurtorense Taboralaan in een huurwoning... Iets later bouwden ze evenwel een eigen woonst. De tijd van burgemeester Dolf van Glabbeke, die werk maakte van de wederopbouw van zijn tijdens de oorlog zo wreed toegetakelde stad.

— Een Antwerpenaar leert Oostende liefhebben...

— Kamiel : „De Koningin der Badsteden lag mij van het beginaf nauw aan het hart. Was het de kleinschaligheid van de vissersstad die het in sympathie haalde op de Signorenstad ? Het naoorlogse Oostende moest immers nog zoveel hardmaken, vernieuwen... en bewijzen.”

De twaalf apostelen van 'Werkgroep Vuurtoren'

— Hoe kwam de Oostendenaar bij jou over ?

— Kamiel : „Naar mijn oordeel moet een Oostendenaar helemaal niet onderdoen voor een Antwerpenaar. Ik ben fier in Antwerpen geboren te zijn. Maar ik ben even trots naderhand in Oostende aangeland te zijn. Dààr kregen mijn gezin en kinderen de gelegenheid een ronduit prachtige familiekoek te bakken.”

— Hoe schoot Vuurtorenses werkgroep kiem ?

— Kamiel : „Sedert 1952 op den Opex, zag ik alle verkiezingen, partijen en politici de show passeren. Wat praatten ze mooi over wàt ze na de verkiezingen voor onze wijk zouden doen. Eenmaal campagne voorbij en stermokjes gekuist, gebeurde er helemaal niks...”

— Wat deed de emmer van ongenoegen overlopen ?

— Kamiel : „In 1970 waren we gewoon het lang evangelie van de dorpspolitiekers beu. We hebben toen een twaalfal mensen bij mekaar gebracht, die akkoord waren om zich voor een eigen politieke wagen te spannen. Mét succes, als je weet dat Dr. Daniel Wilaert in de gemeenteraad mocht zetelen, waardoor de Vuurtorenwijk in het Groot-Oostendse bestuur plots voor een flink stuk belangrijker werd.”

— Ook Werkgroeppreses wordt gemeenteraadslid...

— Kamiel : „Dat overkwam me drie keer. Voor de CVP haalde ik het de eerste keer met 944 stemmen en werden de volgende maal 988 dopkes naast mijn naam gegeven. Tijdens de vorige verkiezingen werd ik met 435 stemmen raadslid voor 'Waardig Ouder Worden'.”

— Waarom verliet je de CVP ?

— Kamiel : „We zijn niet achterbaks en willen niet nappen. Houden we het erbij dat we niet meer akkoord gingen met bepaalde omstandigheden en zienswijze van be-

paalde mensen. Het was wel een publiek geheim dat Hilde Bultiauw noch ikzelf de plaats op de CVP-lijst kregen die ons toen politiekrechtmatig toekwam...”

Bejaarden krijgen koffie en koekjes... als ze verder maar zwijgen

Op het huidig ogenblik is de politieke macht wettelijk verplicht adviesraden in te stellen. Medezeggenschap die er op papier wel degelijk is.

„Maar laat ons verdomd eerlijk zijn”, spuugt Kamiel Dirickx, „maar het advies dat deze raden in het beste geval mogen geven... legt de uitvoerende macht toch gewoon naast zich neer.”

— Ogenschijnlijk worden bejaarden vertroeteld ?

— Kamiel : „Je zegt wel ogenschijnlijk. Toegegeven dat ze inzake koffieleuteren, koek- en kaartnamiddagen ruimschoots aan hun amusante trekken komen. Voor de rest mogen oma's en opa's braafkes zwijgen : *we zullen wel voor jullie zorgen, als iedereen maar z'n bek houdt.*” Het principe 'oud zijn' lijkt vrij rekbaar...

— Kamiel : „Zo mag je het inderdaad stellen, want binnen afzienbare tijd zullen niet alleen de 65-jarigen afgeschreven zijn, maar wordt het als 50-tiger aartsmoeilijk om aan de bak te komen. Een manager van 50 smijt men gewoon buiten, om een jongere te aanvaarden.”

— Nemen Staat, Provincie en Stad wel hun verantwoordelijkheid op tegen hogervernoemde leeftijdsdiscriminatie ?

— Kamiel : „Of je nu 50 of 60 bent, moet je ten allen tijde kunnen werken wanneer hij of zij aan de eisen voldoet. Er moet komaf gemaakt worden met de discriminerende idee dat je aan 55 jaar voor geen enkele job meer in aanmerking

komt...”

Is socio-vitaal pensioensminimum een niet te pruiemen hemel en aarde, waarbij diegenen van de 'avenue van honderdduizenden per maand' al zonnecruisend door het leven gaan... terwijl dutstige proletariërs zich amper een zwijnenpoot in de hutsepot kunnen permitteren ?

— Kamiel : „Het verschil in de pensioenuitkeringen is inherent aan opleiding en taken die mensen hebben gedaan.

Wat niet wegneemt dat de gaping van de laagste uitkering naar de hoogste toe, dringend moet verkleind worden. Dat mensen een goed pensioen hebben, goed ; dat mensen iets minder krijgen, tot daar ; maar het minimumpensioen zoals velen te beurt valt... is gewoon schandalig weinig.”

Seniorenweek, een beetje déjà vu ?

Bij het bekijken van de Oostendse Seniorenweek die zich van 16 tot 21 november 1998 afspeelt, kan men zich de vraag stellen of het van volksspelen tot sketch en manillencarding niet allemaal een beetje déjà vu is... Of er in die bepaalde week niet wat flinker aan de boom mag geschud worden ?

— Kamiel : „Je gelooft het niet, maar het eeuwenoude spreekwoord 'Houdt ze braaf en houdt ze dom...' is ook vandaag de dag nog altijd tergend realiteit. Stel dat iemand naar voren treedt en zegt potver-do-rie daar moeten we toch eens iets aan veranderen, dan zal men die moedige contestant wel zachtjesaan liquideren hoor...”

— Ondergaan we vandaag een politieel ogentoebeleid als je ziet dat kinderen ongedwongen zonder fietslicht rijden, zonder handen peddelen... en billenkarren en fietsers op de zeedijk alweer ongenoeerd ouderen de benen van onder hun gat mogen rijden ?

— Kamiel : „De politie kan verbaliserend optreden, maar het is niet aan hen om de kinderen hun lesje te leren. Als ik op de televisie zie dat Jean-Marie Pfaff zijn voetballers oplegt hun schoenen te kuisen, welja dan is het de taak voor ouders en leraars om thuis en op school welvoegelijkheid en gehoorzaamheid als dwingend de plicht voor te houden.”

— Dé liefdesvlam voor jou Oostende ?

— Kamiel : „Dat straks vóór 'Duin en Zee' het Frimoutcenter uit de zandgronden verrijst en het militair ziekenhuis transformeert in een splendide creatieve zone. Hét ongenaakbare toppunt voor de Vuurtorenwijk, moet de opening zijn van het 'Fort Napoleon'. Een internationaal monument, waarvoor we zó gevochten hebben, dat geroepen is om een hoofdprijs te worden aan de kroon van het nieuwe Oostende !”